

Den første — — — Moderskabet og Forslag til dets Værn og Pleje.

(Af Distriktsjordemoder

Jensine Thorgils).

—o—

Overlærer Theodora Deissner.

I Kolding er Theodora Deissner bleven ansat som Overlærer ved Kolding Borgerskole. Siden November 1915 har hun været konstitueret, og man tør vel sige, at den fornylig gennemførte Lov ang. Ansættelse af kvindelige Overlærere skylder hende sin Oprindelse. Som man vil huske, stod Myndighederne i Kolding, der ønskede at ansætte Theodora Deissner som Overlærer, pludselig overfor den Kendsgerning, at Loven ikke tillod dette. Forholdet ændredes, som omtalt her i „Kvinden og Samfundet“, ved Lov af 31. Marts 1916. Hendes Udnævnelse forelaa d. 11. August 1916.

Overlæreren, der er født i Kolding 1875, tog Præliminæreksamen 1883 og Lærerindeeksamen fra Femmers Seminarium i København 1899. Siden 1901 har hun været ansat ved ovennævnte Skole i Kolding og er altsaa fuldt fortrolig med Arbejdet.

Overlærerens Kolleger udtaler deres udelte Tilfredshed med hende. Hun har altid været en udmærket Kollega, og hun er i Besiddelse af værdifulde Egenskaber, som gør hende særlig skikket til at indtage en ledende Stilling.

Moderskabet er en af Fremskridtets betydeligste Faktorer. En sund Sjæl i et sundt Legeme danner Grundlaget for et kraftigt og lykkeligt Menneskeliv. Værn om Moderskabet vil sige Værn om de fødende Kvinders og den ny Slægts Sundhed og Styrke.

Ganske vist kan der paa mange andre Maader værnes om Menneskenes Sundhed og Styrke, men Værnet om Moderskabet udgør det grundlæggende Arbejde.

Men der er en anden Henseende, i hvilken Moderskabet kan tjene Fremskridtet, taget i dets højeste Betydning. For næsten halvtredie Tusinder Aar siden opstillede Confucius Frembringelsen af det store Menneske som Livets Hovedopgave. Den berømte Kineser vidste dog ingen anden Vej for Bestræbelser i den Retning end Erhvervelse af Kundskaber og Fremgang i Dyd.

I vore Dage har Udviklingslæren gjort det klart, at Frembringelse af en højere Art Mennesker maa være mulig. Og i den nyeste Tid har man begyndt paa omfattende eksperimentale Undersøgelser med Hensyn til Arvelighed. Formaalet er at faa Lejlighed til at iagttage Udviklingen af ny Former i den levende Verden og komme efter Lovene for Udviklingen.

For Planters og Dyrs Vedkommende er man naaet til Resultater af ikke ringe Betydning baade for Videnskaben og det praktiske Liv. Den eksperimentelle Arveligheds-lære er allerede i Stand til nu at yde gode Opelskere af ny Planteformer og Opdrættere af ny Dyreformer en betydelig Hjælp. For Menneskenes Vedkommende staar den eksperimentelle Vej jo ikke aaben. Men Galton og en Række andre Forskere, der er fulgt i hans Spor, har ved statistiske Undersøgelser vist, at de Arvelighedslove, der gælder for Planter og Dyr, ogsaa er gyldige, naar Talen er om Menneskene. Og naar det forholder sig saaledes, er det kun i sin Orden, at en Bevægelse har rejst sig for at indlede et rationelt Ar-

bejde i Retning af at omdanne det nuværende Menneske til en ny og højere Art. Det er, som det kunde ventes, Angelsakserne, der er gaaet i Spidsen. I Aarhunderder har dette stærke og energiske Folk i højere Grad end noget andet været i Stand til at bryde ny Veje i Videnskab og Praksis.

Vi staar aabenbart ved Begyndelse af et nyt og storslaaet menneskeligt Fremskridt, der vil udfolde sig med den eksakte Videnskab som Vejleder og Moderskabet som Middel. Da vil Moderskabet komme til sin Ret som Fremskridtsfaktor. Menneskehedens Skæbne vil da paa et af de mest afgørende Punkter væsentlig komme til at ligge i Kvindehænder, og da vil vi Kvinder, hvem Kulturlivet bl. a. skylder et af sine største Goder: Hjemmet, faa Lejlighed til at gøre en anden langt større kulturel Indsats.

Foreløbig maa dog Arbejdet paa Raceforbedringens Omraade indskrænkes til nærmest at være forberedende. Mens Videnskaben arbejder videre med at klarlægge Arvelighedsforholdene, maa vi stræbe at vække almindelig Opmærksomhed for Raceforbedringen og forberede Sindene paa, at den vil kræve gennemgribende Ændringer i det menneskelige Følelsesliv, og at de bør gennemføres saaledes, at Kyskheden, den sædelig Renhed, ikke skades, og Kærligheden oprettholdes som Grundvolden for Forholdet mellem Mand og Kvinde.

Indtil videre maa vore Bestræbelser hovedsagelig gaa ud paa at sikre Moderskabet, saaledes som det nu en Gang træder os i Møde, det stærkeste Værn og den bedste Pleje, det er muligt at sikre det. Og vor Tids Naturvidenskab frembyder Hjælpemidler til at værne og pleje Moderskabet langt bedre, end det nu sker.

II.

Men naar Talen er om bedre Værn og Pleje af Moderskabet, træder Spørgsmaalet om Jordemodergerningen straks i Forgrunden. — Jordemodergerningen omfatter Tilsyn med svangre Kvinder, Fødsels-hjælp, Tilsyn med Barselkvinder og med nyfødte Børn. Det er en Gerning, der ikke hører med til Lægegerningen. Svangerskab og Barnefødsel er ikke Sygdomme.